

עצמאות לאוקריינא היה לא תהיה!

פעם נסע רבינו ברכבת לקיעוו, ועמו קבוצה חסידיים ורבנים, וק' בדרך לפני קיעוו כשנעצרו בתחנה (סטאנציע), ניגש רבינו לחלון והסתכל החוצה וראה שלט כתוב עליו בשפת אוקריינא, קרא לאחד שמבין שפתם ושאל אותו מה שכתוב, וקרא לפניו: עצמאות לאוקריינא! - זעלבסשטענדיג פאר אוקריינא. הסיבה היתה כי אוקריינא היתה תחת שלטון הרוסים והם רצו לקבל עצמאות, ע"כ עשו פרסום ברעש גדול סביב הענין.

כשהגיע רבינו למחוז חפצו - לקיעוו, ביקש מהרבנים שיבואו עמו לאכסניא שלו, ואמר אליהם שיתישבו לשולחן כי רוצה להעמיד בית דין, ורבינו נעמד מולם והעמיד רגלו האחת על הכסא וסמך את ראשו על ידו הק', ועמד כך איזה זמן, ובתוך האולם לא נשמע שום קול ורחש, ואפילו זמזום הזבוב היה אפשר לשמוע, מיט אמאהל [בפעם אחת] התעורר רבינו ושאל את הרבנים, מה הדין של שומר חינוס? ענו לו הרבנים שומר חינוס פטור על גניבה ואבידה אבל על פשיעה חייב. נאך א' מינוט שטילקייט, ודפק רבינו עם ידו על השולחן ואמר: זעלפסשטענדיג פאר [עצמאות למדינת] אוקריינא היה לא תהיה!

- איינגיטלאקין אינטער אנדערע מדינות, דאס וועלן מיר זעהן! [משועבדים תחת מדינות אחרות - זה יראה עינינו וישמח לבין].

רבינו זי"ע דן אותם לפושעים כי הם לא שמרו על היהודים תושבי הכפרים כל השנים, [וכמו שראו בעת מלחמת העולם השנייה, והם שירתו את הנאצים הארורים ימ"ש, (שימחו לעינינו - לדראון עולם), כמו עבדים נרצעים ולא נתבקשו על כך, ורדו כשנאתם על ישראל ללא מעצור ברשעות, ופשעו בפשיעה חמורה], לכן דן אותם רבינו כדין שומרי חינוס שחייבים על הפשיעה, ואין להם הזכות למדינה - עצמאות, וכל זה חזה רבינו בעיניו הטהורות, ועל כך הושיב רבינו בית דין, ואם יש דין למטה יקבלו הלכה זו בשמים, להודיע כי צדיק גזור והקב"ה מקיים. תקד

אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח בעת המלחמה והפחד הי' גדול מאד, ורבינו התחבא מהם שלא ידעו הרשעים את מקומו, וזה הי' בחג הפורים נשתה לחיים עם יחידים אשר היו אז עמו בהחבא, ואמר: נזכה לשנה הבאה בירושלים, אך לא כמו שחושבים הציונים אלא כרצוננו, וכרצון יראיו, אחר כך שתה לחיים עם נכדו החביב לו: הר"ר דודל זצ"ל בנו של רבינו זצ"ל מקארלין. תקד

תקד ביניהם היו הרה"ג החסיד ר' יעקב זלצמאן הרב מדובראוויץ, והרה"ג החסיד ר' אהרן קונדא הרב מסארני, מחשובי חסידי סטאלין ומרמי המעלה, ולאח"מ התקשרו לבנו רבינו מקארלין ומחסידי הנאמנים - ועוד רבנים.

תקד סיפר הרה"ח ר' יצחק דקלבוים ז"ל מחסידי קארלין בוואלידימרעץ ששמע מהרה"ח ר' יעקב שהיה עוד בזמן אדמו"ר הזקן, והוא הי' נוכח אז בשעת מעשה, וגם נדפס באוצר די ברכה אין שטוב (גליון ת"ה). עוד שמור רעתם ופשיעתם של הגזירות הנוראות שבשנות ת"ח ת"ט, אשר היכו באכזריות משועת "גדע בחרי אף כל קרן ישראל", נטולי חמל ורחמנות, מלאי רשעות ושנאה, הרגו וטבחו שליש מקהילות ישראל בפולין. וגם המה לא פסחו והרימו ידם הטמאה על בית רבינו מקארלין, אשר בעת שנכנסו הדייטשין הרשעים ימ"ש לרוסיה, תיכף העמידו שומר (א אוקריינער גוי) לשמור על הצדיק, כי נתנו עיניהם בו לעצור אותו בביתו, ולא יצא החוצה. יום אחד השתמט רבינו לביהמ"ד להתפלל עם מנין, וכשראה הגוי הרשע את הצדיק חוזר לביתו, החל לצלוף בו בשוט של ברזל, והעניק לו מהלומות אכזריות בראשו הק', כמאה"כ הידיים ידי עשו, והתפתל בייסורים קשים ומרים עד שתוך כמה ימים קשים ונוראים שבק חיים לכל חי, וויי גישרייען! הי"ד במהרה.

וכמו כן התבטא עליהם פעם רבינו זצ"ל מסטאלין-קארלין - בארצה"ב, כשנזקק לטיפול אצל רופא שיניים, וכשיצא ממנו, נענה ואמר על התנהגותו: א' אוקריינער אכזר! שינקום השם את נקמתו במהרה, ויסיר חרפת עמו וארצו, בהרמת קרן ישראל במהרה בימינו, אמן. ואוסף: כי כשבא א"מ הרה"ח זללה"ה הכ"מ, העורך והמהדיר ספר זה, ועבר על פיסקא זו, הוציא אנחה כבדה מעומק לבו, מגודל הכאב על צערן של רבו הרה"צ ר' יחננטשי זצ"ל, ועל סבל בני ישראל בגלות אוקריינא וכו', ומעשה רשעותם של השפלים והאכזריים שבאומות ימ"ש וזכרם.